

PROJEKT: NAŠE PRVE SLIKOVNICE

Sanja Aurin
DV Vandele Božičković
Hvar

Bio je listopad, mjesec knjige, pa se stvorila prilika da djecu upitamo što znaju o knjigama.

Kako nastaje knjiga? - glasilo je naše prvo pitanje.

Stavi se u papir, u tvornici se pretvori u drugi papir, a onda čitamo papir.

Najprije poštar napiše pismo, onda ga nose u tvornicu, onda oni knjigu naprave, a onda dođu veliki ljudi i knjigu kupe. Oni stvoriju priču u pretvoriju u tvornici jednu u puno priča za svu djecu. Staviju prvo knjigu pa pišu U, T, F, Lj, M, I. Ljudi koji prodaju knjige zovu se tvorničari, a oni koji pišu knjige pišu onoliko kolika je njihova duša - ispričao nam je petogodišnji Franko Žuvela.

Bilo je to sasvim dovoljno da odlučimo krenuti u avanturu otkrivanja "veličine dječjih duša".

A počelo je ovako. Sve skupine djece od 3-6 godine krenule su u posjet Gradskoj knjižnici.

Tamo nisu samo listali, pregledavali, već su i mnogo toga pitali i na kraju se ućlanili u knjižnicu. Počeli su redovito posuđivati i isto tako redovito vraćati knjige i slikovnice. Igra se nastavila i djeca su počela stvarati slikovnice. Smišljala su priče i ilustrirala ih, slagala listove jedan za drugim, uređivala naslovnice, ispisivala, oslikavala. Prepričavala su i ilustrirala poznate priče i pjesme hrvatskih autora. Djeca koja su znala pisati sama su ispisivala tekst uz ilustraciju svoje priče. Iako su većinu slikovnica napisala djeca pojedinačno, nastajale su i skupne slikovnice, one koje je izradilo više djece, zajednički se nadopunjavajući (u posljednjoj skupini). Djeca koja su znala čitati svako su jutro okupljala drugu djecu i čitala im slikovnice, napravljene u vrtiću ili kupovne. Kutić za male autore bio je uvijek pun. Bilo je vedro, živahno, stvaralački kreativno. Ono što znaju htjeli su pokazati i drugima -

"Ljudi koji prodaju knjige zovu se tvorničari, a oni koji pišu knjige pišu onoliko kolika je njihova duša." Franko, 5 g.

roditeljima, braći, sastrama, tetama, bakama, djedovima i svim građanima. Zato smo povodom MJESECA KNJIGE, u suradnji s voditeljicom Gradske knjižnice, organizirali predstavljanje naših slikovnica usred grada, u samoj gradskoj loži. Pozvali smo rodbinu, građane i goste, a djeca su sama čitala svoje autorske radove - većina djece htjela je svim prisutnima pročitati svoju slikovnicu. Slikovnice one djece koja ih nisu željela čitati posjetitelji su mogli listati i razgledavati nakon predstavljanja. Na kraju projekta anketirali smo roditelje pitanjem: *Koliko godišnje poklonite slikovnicu svome djetetu?*

Rezultati ankete bili su poražavajući : 3.5.

Možda smo ovim projektom potaknuli roditelje u pozitivnom stavu prema knjizi i slikovnici u odgoju njihove djece, o važnosti knjige za razvoj mašte, bogaćenje rječnika ...

Pitali smo roditelje i goste

na predstavljanju slikovnica što o tome misle i kako im se ovo predstavljanje čini. Rekli su nam:

Čestitam Vam na veoma dojmljivoj izložbi, ali još više na onome što joj je bez sumnje prethodilo, a što je još na licima ove djece i njihovih "teta": to je zajednička avantura vrtićara i odgajateljica. To zajedništvo, uzbuđenja, dopunjavanja, slavlje. Snaga djece koja, kako piše u Talmudu, svojim dahom održavaju svijet i mudra dobrotu onih koji ih vode. Ne, to nije puki kompliment. U vašem radu prepoznaje se složen i integrirajući oblik učenja kojemu se posljednjih tridesetak godina priklonio svijet te koji očito najmlađim Hvaranima pomaže da izraze svoje osjećaje, sklonosti, sposobnosti i stajališta. To je odgoj za život, ali i odgoj za umjetnost. Drago mi je prepoznati pristup koji je u temelju radionica u studiju mladih. Lijepo je putovati u društvu, zar ne?

Dolores Kolumbić, prof., scenski pedagog

Ugodno sam iznenađena, vidi se da se s djecom kvalitetno radi. Ovo je dobar način da se otkriju talenti onih koji su skloni ovoj vrsti izražavanja.

Marija Kovačević, majka

Bilo je jako lijepo, prekrasno. Bilo bi dobro da se to njeguje i da se kod djece razvijaju ovakve kreativne sposobnosti. David je povučen, ne izražava verbalno svoje emocije, ali je rado pročitao svoju slikovnicu pred publikom i bio je ponosan zbog toga.

Mila Novak, majka dječaka Davida koji je čitao svoju slikovnicu

Uloženi trud s djecom uvijek daje odličan rezultat. Velika kreativnost je došla do izražaja. Super!

Vesna Jelušić, vlasnica cvjećarnice

Ovaj današnji doživljaj ljepote slikovnice iznad je svih očekivanja. Maštovitost djece i umijeće odgajateljica došli su do punog izražaja. Hvala za doživljaj i suradnju.

prof. Nikla Barbarić, voditeljica knjižnice

... i sad ovo ovdje ...

A što smo mi postigle ovakvim radom i jesmo li zadovoljne?

Prije svega, čini se da smo ostvarile osnovni cilj, potaknule smo pozitivan odnos prema knjizi, izvoru znanja i najboljem prijatelju. Ostvarile smo bitne razvojne zadatke. Potaknule smo razvoj mašte, njegovale stvaralačke poticaje, suradničke odnose i partnerstvo među djecom: *timsko stvaranje slikovnice, čitanja djeteta djeci*; radost opismenijavanja; *sami su ispisivali tekst u slikovnicama ...* Jačali smo samostalnost i sigurnost u javnom istupu, što je značajno pridonijelo osnaživanju osobnosti i samopouzdanja, kao i vjerovanja da je ono što rade dobro. Kvantitativni rezultat projekta su 22 maštovite priče, bogato ilustrirane, u kojima je izravno autorski sudjelovalo 30 djece u dobi od 3,5 do 7 godina.

Na ovom projektu radile su četiri skupine djece mješovite dobi. Projekt su vodile odgajateljice Marija Budrović, Tonka Matković, Marija Pandol, Sendi Petrić i Veronika Puljić. Zapisala Sanja Aurin, ravnateljica i voditeljica projekta na razini vrtića.

E, to ću čitati!